

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:		v upravnstvu prejeman:	
nelo leto	K 24—	celo leto	K 22—
pol leta	12—	pol leta	11—
četrt leta	6—	četrt leta	5-50
za mesec	2—	na mesec	1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaifova ulica št. 5, (I. nadstropje na levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zvečer izvenredne in praznike.

Inserati veljajo: petostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnstvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:		za Nemčijo:	
celo leto	K 25—	celo leto	K 28—
pol leta	13—	pol leta	13—
četrt leta	6-50	četrt leta	6-50
na mesec	2-30	na mesec	2-30

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znak.

Upravnštvo: Knaifova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče na levo), telefon št. 85.

Vsenemška zarota proti koroškim Slovincem.

(Dopis iz Rožne doline.)

Zelja dr. Brejca, dr. Arneja in tovarišev se je izpolnila. »Vse narodno delo na Koroškem je enotno organizirano, prepojeno od istega duha, zato složno« — odkar so pregnali Ciril - Metodovo družbo iz dežele. Po zatirjanju omenjenih voditeljev smo smeli pričakovati, da tudi vremenam nam Korošcem bodo se zjasnila in zvezde milše nam sijale. Zato smo tudi mi starejši, ki ne moremo prav zaupati novemu »enotnemu duhu«, vendar le molčali, da nas ne razkrižajo za razdiralce sloge in za narodne izdajce.

Prejšnje čase sem rad poročal o vsakem narodnem pojavu »Miru«, toda zadnja leta sem spoznal, da želijo pri »Miru« le poročati, ki so poročani v enotnem, po mojem enostanskem duhu. A tako delo sem najsi prepuštil župnikom in kaplanom in njihovim poslušnim opodam.

Tudi vse novejša kričeča krivice nam koroškimi Slovincem sem vestno zasledoval ter stiskal pesti onemoglo jeze. Pri drugih narodih bi v enakih slučajih prisegel maščevanje in skupno obrambo celokupni narod. Vodstvo naroda bi poskrbelo, da čita o tem ves svet. Spominimo se le na razne afe, ki so jih imeli zadnja leta Poljaki na Pruskem, a takoj so polni dopisi iz Poznanja vse poljske časopise v Avstriji, in sicer vseh strank. Za to so skrbeli prizadeti Poljaki na Pruskem sami. O vsenemški zaroti, ki se izvršuje sedaj nad nami koroškimi Slovinci, pa prinaša razum »Mira« poročila le »Slovenec« kot dokaz, da je delovanje naših »voditeljev« res »enotno organizirano in prepojeno od istega duha«. Dasi nisem strankar, vendar me je zgrabila jeza, ko sem čital te dni v »Slovenec«, ki čita vašemu listu, da ne piše ničesar o naših krivicah. Hinave! »Enotno organizirano delo« je povzročilo, da se pri nas ne upa nihče dobovati v napredne liste, ker ga takoj izvolijo in razupajo za kršitelja sloge, za brezverca, renegata itd. Sploh pa smo razum učiteljev, ki pa je ali odpadnisko ali pa v pregnanstvu, le redki, ki bi bili sposobni slovenskega dopisovanja. Oni redki učitelji, ki so se med nami, pa so pod strogo duhovniško kontrolo. Iz vsega

sledi, da vašega lista ne zadene nikakriva krivda, ker bi gotovo vedno rad prinašal tozadevne vesti, ako se mu sporoče od zanesljive strani. Ako bi tedaj našim voditeljem res bilo kaj na tem, da izve ostali slovenski, da širni slovanski svet, bi sami poskrbeli, da dobe poročila ne le vsi slovenski, temuč vsi vplivni slovanski časopisi brez razlike.

Sedaj pa k stvari sami. Zadnji dogodki res kažejo, da se je sklenila med vsemi Nemci in vsemi oblastniki zarota, kako čimprej ugonobiti koroške Slovence. Krivice so tako očitne in vnebovpijoče, da, ako bi se kaj sličnega zgodilo pod turškim sultanom živečim narodom, posredovali bi takoj vesile. Naj bi se kaj sličnega zgodilo Nemcem v inozemskih kolonijah, poslal bi cesar Viljem svoje bojne brodovje. Mi koroški Slovinci pa živimo v ustavni Avstriji, v deželi, kjer imamo prvi in edini domovinski pravico, ker smo imeli nekoč celo deželo, kjer je imela naša beseda edino pravico celo pred vladarjem.

Zarota se je pripravljala že dolgo ter se tudi polagoma, toda bolj prikrito izvrševala. Prvi so izdali zarotniki svoje načrte, ko so v našem deželnem zboru protestirali proti slovenskemu imenu za našo prestolnico. In vendar je Celovec stara prestolnica nekdanjega slovenskega dežele, in še pred dobrimi 50 leti so imeli Slovinci v Celovecu veliko večino.

Zato se je ves svet smejal pijani groznici celovškega župana v deželni zboru, da bo dal zapreti vsakega Slovence, ki bo na celovškem kolodvoru zahteval vozni list slovensko. Cesar bi paša v Sandžaku ne smel storiti, ker bi ga sultan na zahtevo vesilil takoj poslal v prognanstvo, to si je drznil storiti v Celovecu od cesarja potrjeni župan, ki je prisegel pravičnost na avstrijski ustavi. Njegovi pandurji so tirali v ječo kot razbojnika dva ugledna Slovence, ker sta govorila na kolodvoru slovensko. Ker sta se poslužila pravice, ki jo je cesar v § 19. drž. osnovnih zakonov dal vsem svojim narodom, postopali so z njima kakor z veleizdajnikoma. Povsod drugod bi javnega organa, ki bi si drznili izdati podobne ukaz, brzojavno odstavili ali pa poslali k njemu — psihijatra. Naj bi se Nemcu v Abesiniji zgodila slična krivica, takoj bi imel Menelik nemškega konzula na vratu ter bi se ne dal poprej odpraviti, da ne dobi popolnega zadoščenja. Pri nas pa par

zdihih v časnikih »enotnega duha«, in Metnitz sme prežati na nove žrtve.

Takoj, oziroma obenem se je zgodila druga kričeča krivica.

Kakor znano, je naše šolstvo tako abnormno, kakršnega nima ves svet. Tretjino sol v deželi obiskujejo Slovinci, a slovenskih učiteljev do zadnjega časa sploh nismo imeli. V šolah, kjer ni niti enega nemškega otroka, pončujejo trdi Nemci ali taki renegati, ki sploh nimajo usposobljenosti za slovensčino. Na opetovanje pritožbe v deželni zboru se je odgovarjalo, da naša uprava uvidi to krivico, bi ji rada odpomogla, a nima slovenskih učiteljev. In merodajni krogi so verjeli tem hinavskim besedam ter začeli pomagati učni upravi — za kar bi sicer morala sama skrbeti — s tem, da so začeli spravljati na celovški učiteljske več slovenskih mladeničev. Hinavščina naše uprave se je sicer začela takoj kazati, kajti nove slovenske učitelje je pošiljala v nepristopne gorate kraje, na slovenskih šolah v nižavah pa so slej kot prej ostali Nemci in renegati. Tudi so se slovenskim dečkom pri sprejemnih izpitih delale vsakovrstne ovire.

Letošnjo jesen pa je nemška zarota izbruhnila. Dovolilo je 6 ali 7 Slovencev učiteljske. Dasi so bili mladeniči revni ter so komaj čakali na skromno službo, dasi je bilo na šolah v slovenskem delu dežele vse polno praznih služb, niso jih hoteli nastavit od julija do novembra, do čim so nemški in nemčurški tovariši dobili takoj službe. Za november je prišlo končno imenovanje. In vse so poslali med trde Nemce, med Slovence pa so zopet poslali več trdih Nemcev in Nemk. Razum tega sta morala iz domovine brez vsakega vzroka ena slov. učiteljica in en slov. učitelj.

Tako imamo v slovenskem delu dežele zopet manj slovenskega učiteljstva, kakor pred enim letom, a še ti samevajo na najvišjih gorskih samotah ter v strahu pričakujejo, da jih vsak čas doleti neupravičeno prognanstvo od rodnih bratov.

Da bo v bodoče še slabše, to so pokazali letošnji sprejemni izpiti na celovški učiteljske. Sprejetih je bilo 48 dečkov, med temi le 2 Slovence, dasi je prosilo za sprejem lepo število prav nadarjenih Slovencev.

Namen je očividno: zapreti Slovence sploh pot do učiteljskih služb, da se s pomočjo nemškoničnega učiteljstva čim hitreje izvr-

ši zarota, t. j. popolno ponemčenje Koroške.

Poslanec Grafenauer je sicer pismeno protestiral pri našem ministrstvu, toda ta korak se nam zdi nekaj prisiljenega, da ga ne moremo zaleti pozneje očitane, da se ni ganil. G. Grafenauer je že toliko parlamentaren, da ve, da je v takih slučajih računati na uspeh le tedaj, ako nastopi odločno cela parlamentarna skupina. Saj je G. Grafenauer zvest član »Slov. Enote«, ki ima baje velik vpliv. A kaj pravi »Mir«! G. Grafenauer je nastopil osamljen, »ker poslanci« »Slov. Enote« s sedanjim ministrstvom osebno nečje imeti več nobenega stika. — Potemtakem naj tudi mi koroški Slovinci trpimo posledice dr. Šusteršičeve neutemeljene obstrukcije, ki izvira iz njegove užaljene osebnosti. Sicer pa se mi zdi to jalov izgovor za — komodnost. Ta izgovor se nam zdi, kakor da vidi kdo svojega sovražnika, ki mu ropa hišo, a pravi: »Ne maram imeti z njim osebno nobenega stika«.

Tu sem navedel le dve najhujši krivici, ki so bile zadnji čes prizadete celokupnemu slovenskemu narodu na Koroškem, neposredno pa vsemu slovenstvu sploh.

Brez manjših krivic, ki so strategične poteze skupne nemške zarote, pa skoraj ne mine dan. Tu poberejo šolske oblasti otrokom slovenske katekizme, tam vrže okrajni šolski svet slovenske knjige iz šolskih knjižnic, v Borovljah se je izvršil dogovorjeni tolovajski napad na shod Ciril - Metodove podružnice in na ustanovni shod »Sokola«, na Brnci so naskočili »Tamburaški dom«, v Grebinju so brez vzroka zaprli »Narodni dom« itd. itd. In za vse te napade vedo takorekoč že v naprej politične oblasti, vse napade organizirajo in vodijo uradni državne in južne železnice, e. kr. pošte itd.

Voditelji koroških Slovencev pa so srečni, da je vse narodno delo enotno organizirano in prepojeno istega duha. Zato pa njihovo glasilo »Mir« zavlakuje dalje črvo o razmerju med »Slov. šolskim društvom« in »Družbo sv. Cirila in Metoda« ter je srečno, da so odrešeni dr. Brejca, dr. Arneja in tov. prepričani, »da bi mogla družba sv. Cirila in Metoda v kalnem ribariti in naše šolsko društvo od dela med narodom stran odvrniti«.

To so dosegli, odrinili so za nas velezaslužni Ciril - Metodovo društvo od dela, a zdi se mi, da le za to, da morejo sami — v kalnem ribariti.

Avstrijski Lloyd proda vladni svojo ladjedelnico v Trstu.

O tej prodaji se sicer govori že več nego leto dni. Vendar se do sedaj ni vedelo nič gotovega. Celo socijalni demokrati vodje, kateri bi se v prvi vrsti morali zanimati, ker bi po tej prodaji trpelo tržaško delavstvo, niso uvaževali te govorice, ki se je sicer precej, in celo preveč vstrajno širila. No, sedaj je pa ta prodaja skoro gotova stvar. Vlada — trgovinsko ministrstvo namreč — potrebuje oni prostor, na katerem se nahaja Lloydov arsenal, za razširjenje novega pristanišča. Od druge strani bi se pa Lloydova parobrodna družba rada rešila bremena, ki jej ga tvori arsenal. In tako je prišlo do načelnega sporazuma med Lloydovo družbo in vlado, da družba proda vladni prostor, na katerem se sedaj nahaja arsenal. — Lloydova družba pa namerava prenesti svoj arsenal v — Tržič (Monfalcone), na Furlansko. In vsled tega nastaja pereča krušno vprašanje za tisoče tržaških družin, katerih očetje so zaposleni v Lloydovem arsenalu. Gotovo je, da če prenese Lloyd svoj arsenal v Tržič, bodo Furlani, ki so se dosedaj bavili s kmetij in mlekarstvom, (osebno pa s trto in s koruzo) zapustili kmetijstvo in se proletarizirali podavši se na delo v arsenal v Tržič, kjer jim ne bo ne toča ne drugo nevrejme odneslo zaslužka. Bljže bo v Tržič Furlanom, ki so gosto naseljeni okoli Tržiča (Ronke, Zagrad in drugi tamonjski kraji) nego Tržačanom. Z manjšim troškom bodo prišli delat v Tržič Furlani — kmetje iz krajev okoli Tržiča, nego pa delavci Tržačani in bodo torej lahko delali Tržačanom konkurenco. — Sicer se je to že predvidjalo, kajti toliko tržički kolikor tudi miljski občinski svet, sta pred kakim pol letom vsaki v svoji seji sklenila, da se Lloydovo društvo, v slučaju, da prenese svoj arsenal v Tržič, odnosno v Milje, oprosti vseh občinskih zemljišnih davkov za dobo 10 let. — Milje so bližje Trsta nego Tržič, poleg tega so Milje mestece, ki že od mnogih let daje velik kontingent delavstva v Lloydovem arsenalu. Če bi se torej že moral na vsak način prenesti arsenal iz Trsta, tedaj bi bilo želeli, da bi se prenesel raje v Milje, nego v Tržič. — In v to svrhu sklicuje tržaška »Narodna delavska organizacija«, protestni shod v Trstu za v čet-

LISTEK.

O ubitem človeku.

(Dolje.)

Nekdaj ni bilo bolj idealnega mladeniča od mene. Vse, kar je bilo lepo in dobro, sem ljubil. Vsakega človeka sem smatral za dobrega in skrajno nesrečen bi bil, ko bi koga le malo žalil. Tudi mene ni nihče žalil, ker ni imel povoda, kajti bil sem res blag človek brez vsake zlobnosti v sreči. In kako sem bil srečen v svojih bornih razmerah, pa tudi bogat! Solnce je bilo moje, zvezde so bile moje, vsa lepa narava je bila moja in bil sem tako bogat v duši in sreči, da sem vedno z jasnimi obrazom in smehljajem hodil okoli, češ: kdo želi kaj sreče, meni je že odveč! Dal sem izraza svojim občutkom: kakor studenec so mi vrele pesmi iz srca in nanizal sem jih zvezek za zvezkom. Pisal sem povesti, igre in čital vse boljše stvari starih in novih pisateljev in pesnikov. Gledališke predstave nisem nobene zamudil in naslajal sem se z vsem, kar mi je moglo umetniškega nuditi naše mesto. V sebi sem občutil silo in moč in zmožnost, da bom veliko koristil javnosti, da bom literarno in drugače odlični de-

lavec in sanjal sem o lepoti življenja, o potu, po katerem bom hodil do pozne starosti, vedno mlad in čil, nikoli duševno izčrpan, saj sem bil vendar bogat in obložen z zakladi duha in čuvstev. Kajne, bil sem lahko mišljen? Ej, resnost življenja se me je malo prijala; smejal sem se skrben, stresel sem z glavo in odbežale so kakor nagajivi oblaki, ki hočejo zakriti sonce. Ker sem se premalo brigal za realno stran življenja, ampak le letal v jasnih višavah brezskrbno idealne mladosti, je bila to za mojega čuvstvenega človeka poguba.

Nenadoma me je skrb za življenje pritiskala za vrat. Prišlo je to tako hitro, da je veljalo le dvoje. Ali grem naprej po prejšnji poti, zasledujoč cilje, ki so se mi v daljavi kazali kot lahko dosegljivi, ter pri tem prepustim skrb zase in še bolj za one, ki so bili od mene odvisni, usodi ali slučaju ali recimo vetru, ali naj se pa borim z življenjem ter skrbim za kosček kruha, da nasitim sebe in svoje drage, vedoč, da je potem konec vsem idealom, ker bi se mi vse moči izčrpale v boju za obstanek. Odločil sem se za drugo in pravijo, da sem si izvolil »boljši« del.

Postal sem korekten človek, do- stojen državljan z zlato verižico pri srebnuri uri. Uživam nekaj ugleda in spoštovanja in vestno izpolnjam

dolžnosti svojega poklica, da me še hvalijo. Godi se mi dobro; sempatja zahajam v gostilno, kjer imam stalno družbo, in naročen sem na dober časopis, da se poučim o dnevnih vprašanjih. Skratka, postal sem filister, kakor stoji v knjigi. Da bi pesmi koval in pisal romane, mi še na misel ne pride, pa tudi nisem več zmožen za take neumnosti. Niti ne čitam več pesmi ali kako boljše čtivo. Čitam senzacijonelne povesti in pikantne dogodboje, od boljših stvari berem samo kritike, da v družbi ne pridem v zadrego. Koncerte grem poslušat, toda le take pri pogrujenih mizah in pri katerih igra prvo vlogo boben in trobente. Tudi v gledališče še par- krat zaidem, a le kadar je prav lepa scenerija ali če se veliko strelja ali če pride kakšna kobila na oder.

Zvest sem torej ostal prvotnemu sklepu in če me kdo vpraša, kako mi je, pravim vsakemu, da sem zadovoljen s svojo osodo in srečen človek. Marsikdo me še blagruje, da se mi tako dobro godi.

Kako morete torej Vi reči, da nisem tak kakoršnega se kažem, ampak da sem ubit človek.

Nekam mehko sem razpoložen danes in zdi se mi, da sem Vam dolžan odkritosrčnosti, saj ste Vi takorekoč edina oseba, ki mi je malo dlje pogledala kakor na obraz. Bodi torej prvi in zadnjič!

V tistem hipu, ko sem sklenil bojevati se z življenjem in si s trudom ustanoviti primerno eksistenco, sem tudi zamoril onega drugega človeka v sebi, človeka, ki je hotel le z dušo živeti, ne brigajoč se za realnost. Ubil sem ga, potlačil ga v najbolj skriti kot svojega bistva, misleč, da bom kar tako premenil značaj kakor premenim plašč, kadar starega zavžem. Začetkoma je šlo; vse svoje mišljenje sem poglobil v to, da neumorno delam in delam brez počitka, da pridem do klina, ki mi ustvari siguren položaj v človeški družbi. Tudi prejšnja lahkomišelnost mi je v prid prišla, lažje sem premagal nevna pota, ki so me gnala zopet v vrtnice duševnega življenja.

Le tupatam se je dvignilo nekaj v meni, sililo na dan in zahtevalo, naj dam duši in sreči več brane, kakor telesu. Boj je bil večkrat hud, toda kratek, zagnal sem se zopet v delo, siloma odvrnil misli proč in jih osredotočil na predmet, ki sem ga imel pod rokami. Ssačoma sem se navadil tega filistrskega življenja in mislil, da je moj drugi človek že popolnoma ubit.

Komaj sem se pa malo oddahnil od vsakdanje tlake, se mi je s tem večjo silo pojavilo notranje življenje. Upiral in bojeval sem se z vso močjo, da ukrotim uporno dušo. Ne gre, pa ne gre! Videli ste že rokobore, vi-

deli premaganca na tleh, kako se zvija pod rokami zmagovalca in se skuša osvoboditi. Tako se moja notranost zvija pod zunanjim življenjem in nekaj let sem ne morem pa ne morem več kretiti razburjene notranjosti. Odpor je veliko manjši nego poprej in duša bolj dovzetna za vtise. Zato se pa nič več ne branim in živim dvojno življenje: eno zunanje za vse ljudi, eno pa zase. Moje zunanje življenje poznate.

Notranje življenje, to je pravo življenje, ki ga živim, Vam pa hočem zdaj odkriti. Težko je to. Ko bi svet že iznašel, kako se duša fotografira, bi Vam dal tako fotografijo, toda opisati vse misli in čutenje duševnega življenja je nemogoče. Le nekaj obris ali namigavanje Vam lahko dam.

Moje pravo življenje, ki ga pa ljubosumno skrivam pred vsakim, je lame deloma raj, deloma pekel, češče se pekel. Če sem sam, ga živim vedno, toda prime me tudi v družbi. Zamislim se, gledam onega, ki govori, pa ga ne razumem. Nekam čudno mi gledajo oči in dostikrat me vprašajo: »Na kaj pa misliš?« In ako se z vso močjo ne uprem, da potlačim notranje življenje, tedaj moram proč iz družbe, bti moram sam.

(Dolje prihodnjik.)

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom in znancom, da je naš nepozabni sin, oziroma bratec

Franc Polajanko

učenec I. gimnazijskega razreda

danes, v 12. letu starosti, izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb bo v sredo popoldne ob 4. uri. 4333

Blagega rajnika priporočamo v prijazen spomin.

Ljubljana, 23. novembra 1909.

Alojziji, Alojzija, starši. — Ivan, Josip, Alojziji, Mimi, bratje in sestra. — Vsi ostali sorodniki.

Godbo za koncerte in ples do 16 mož,

priporoča za Kranjsko najstarejši in zanesljiv koncesionar godbe 4332

Avg. Zornič

Ljubljana, ul. „Stara pravda“ 3.

Odvetniški koncipijent

ssodno prakso, želi premeniti službo.

Blagovoljne ponudbe pod „kandidat“ na uprav. »Slov. Naroda«. 4321

Službo blagajničarke

želi v kaki boljši trgovini ali kavarni zelo vestna gospodična.

Ponudbe pod „Blagajničarka“ na uprav. »Slov. Naroda«. 4323

Sprejmejo se

šivilje in učenke

za šivanje zavrta (kravat).

Zelastiti se je na Privozu šte. 3 v Ljubljani. 4288

Proda se

hiša na Bledu

Hiša je popolnoma nova s 4 sobami, kuhinjo, jedilno shrambo in kletjo. Pripravna je posebno za obrtnike. 4322

Naslov v uprav. »Slov. Naroda«.

Zaboje

dobro ohranjene v vsaki velikosti in množini kupi 4190

J. Razboršek v Šmarinem pri Litiji.

Za trgovino

na deželi se išče priprosto in zanesljivo

deklet

ki je popolnoma izveščano v prodajni specerijske blaga in žganja. Pogoj poštenost. — Vstop od 1. do 15. decembra.

Ponudbe pod „Trgovina“ na uprav. »Slov. Naroda«. 4331

Prostovoljna dražba Pintarjeve gostilne v Kandiji

s hišo št. 7 in gospodarskimi poslopji, vrtom, kegljiščem in mesnico, se vrši

dne 29. novembra 1909 ob 9. dopoldne pri o. kr. okrajnem sodišču v Novem mestu, pri katerem so pogoji na ogled.

Izključna cena 30.000 K, vadij 10%, na skupilo je plačati 4000 K, ostalo po dogovoru. 4325

Radovljanski užitinski zakup sprejme za takojšnji nastop treznega in poštenega

dacarja

Predstavi se je osebno pri gosp. Rudolfu Kunstolju, načelniku v Radovljici. 4330

Spretnega

pisarja

sprejme pisarna dr. Frana Brnčiča in dr. M. Pretnerja, odvetnika v Trstu, via Nuova, 13/II. Prednost imajo izveščani knjigovodje. Vstop takoj. Plača po dogovoru. 4328

Izurjene

šivilje

sprejme takoj kot pomočnice v trajno delo B. Heliet, izdelovalka ženskih oblek, Graška ulica šte. 8, I. nadstropje v Ljubljani. 4326

Provizijski potovalec

zmožen slovenščine in nemščine v govoru in pisavi, se išče za nalitje mrtvaških krst, razglednice in papirno blago ob visoki proviziji, event. stalni plači.

Vprašati je pri Fr. Margolius, trgovina z žalnimi predmeti v Beljaku na Koroškem. 4289

Zanesljiv, pošten in vesten gospod želi službo

oskrbnika.

Naslov pove upravnistvo »Slovenskega Naroda«. 4320

Trgovski vajenec

star 14 do 16 let, s primerno izobrazbo, se sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom J. Pretner, trgovca na Bledu. 4302

Sprejemom

učenko

v trgovino mešane stroke. Peter Sitar, Jesenice.

Sukna

In modno 3219

blago za obleke priporoča firma

Karel Kocian

tvornica za sukno v Humpolcu na Češkem. Vzorec franco.

INDRA-TEA

najboljši in najfinejši čaj.

3773

Za zimsko sezono:

A. Kunc

Ljubljana

Dvorski trg št. 3.

fino izdelane suknje, kratki in dolgi kožuhi, moderne obleke od 24 K naprej, angleške obleke lastn. izdelka, posamezne hlače, fini deški plašči, krasni kostumi za dečke

v velikanski izbiri.

Podružnica:

Jesenice, Gorenjsko.

Stalne, na vsakem predmetu označene cene.

Velikanska zaloga blaga za naročila po meri.

NAZNANILO.

Naznanjam, da sem se preselil iz Loza

v Postojno,

kjer začnem uradovati prihodnji teden

v hiši gospe Čeferinove

zraven „Posojilnice“ blizu novega glavarstva.

Notar JAKOB KOGEJ

v Postojni. 4326

Iskrsten **istrski brak**

2 1/2 leti star, bele barve, se proda takoj.

Več pove Vilko Sever, arhitekt v Kastvi, Istra. 4157

Pozor!

Prvi slovenski

izprašani optik

Dragotin Jurman

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 2.

Vsak 3829

četrtek

in vsako

nedeljo

vso noč odprta

renovirana kavarna „Merkur“

Najljudneje se priporočata

Viktor in Marija Izlaker.

Služba občinskega zdravnika v Hrastniku.

Razpisuje se

služba občinskega zdravnika v Hrastniku

z letno remuneracijo 2000 kron in prostim stanovanjem. Prosilci, slovenskega jezika zmožni, naj pošljejo svoje opremljene prošnje na podpisano županstvo do 15. decembra 1909.

Županstvo Trbovlje,

dne 19. novembra 1909. 4323

A I 414/1/21 4314

Razglas prostovoljne dražbe.

V zapuščinski reči, po dne 3. junija 1909 v Ljubljani zamrlem Valentinu Egidiju Vrhovcu, hišnemu posestniku, Poljanska cesta št. 79 vršila se bo

prostovoljna sodna dražba nepremičnin in sicer:

a) njiva s hišo 79 Poljanska cesta, uloga št. 189 kat. obč. Poljansko predmestje,

b) njiva in travnik na „hauptmanci“ poleg grabna iz Ješče in ob Dolenjski cesti (parcele št. 611/120 njiva, 611/121 travnik, 224/1 travnik, 224/2 travnik) vse pod ulogo št. 887 kat. obč. Karlovske predmestje,

c) boršt, parc. 312 kat. obč. Rudnik

dne 29. novembra 1909, ob 10. uri dopoldne

na licu mesta in sicer najprej v hiši št. 79 Poljanska cesta in potem pa na travnikih in v borštu v Rudniku.

Dražbeni pogoji so v pisarni podpisanega sodnega komisarja na vpogled.

V Ljubljani, dne 20. novembra 1909.

Ivan Plantan,

c. kr. notar kot sodni komisar.

Odvetnik 4329

dr. Gvidon Serbec

naznanja, da je z današnjim

dnem otvoril svojo

pisarno v Ormožu

v hiši g. dr. I. Omuleca.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Delniška glavica K 3.000.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni fond 300.000 kron. 14

Podružnica v Splitu.

Podružnica v Celovcu.

Podružnica v Trstu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 1/2 %

Kupuje in prodaja srečke in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.